

D ů v o d y:

K povolení prozatimního opatření ku zajištění peněžitých pohledávek vyžaduje se dle § 379 odstavec druhý ex. ř., aby tu bylo ohrůžení nároku navrhovatelova určitou činností odpurcovou, která by pravděpodobně mohla dobytí pohledávky navrhovatelovy podstatně ztížit nebo zmařit. Doznání odpurcovo před svědky, že jest v zoufalé finanční a hospodářské tísní, že nemůže platit, nejsa s to, prodati zboží, že ho věřitelé upomínají, hrozíce mu žalobami, poukazuje sice na absolutní zhoršení celkového majetkového stavu dlužníkovy, avšak nedoličuje nijaké jeho pozitivní činnosti, která by dobytí nároku navrhovatelova přímo ohrůžovala. Nevyhovuje tudíž návrh na povolení prozatimního opatření jasnému zákonnému požadavku § 379 odstavec druhý ex. ř.

Čís. 2043.

»Třetí osobou« (§ 11 odstavec druhý nesp. říz.), jde-li o prohlášení za mrtvého, nejsou pouze dědicové nezvěstného, nýbrž i osoby jiné.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1922, R I 1311/22.)

V řízení o prohlášení Pavla B-a za mrtva nevyhověl Nejvyšší soud rekursu do usnesení rekursního soudu, odmítnuvšího rekurs Marie B-ové pro opozděnost.

D ů v o d y:

Usnesení zemského civilního soudu v Praze ze dne 25. května 1921, pokud jím byl soudem ustanoven 1. březen 1918 jako den, jehož Pavel B. nepřežil, nabylo právní moci uplynutím lhůty rekursní, ježto žádným z účastníků nebylo tomuto výroku odporováno. Stížnost, podanou proti němu teprve 18. září 1922 Marií B-ovou, právem rekursní soud odmítl jako opozděnou, poukázav k ustanovení § 11 odstavec druhý nesp. pat., neboť toto ustanovení vylučuje, by vyhověno bylo opozděné stížnosti, když je tu nebezpečí, že by změnou usnesení mohly býti poškozeny osoby třetí. Třetími osobami nelze však po rozumu § 11 odstavec druhý nesp. říz. rozarčeti pouze dědice nezvěstného, neboť usnesení o prohlášení za mrtva dotýká se svými soukromoprávními účinky také zájmu osob jiných, než jen nejbližších příbuzných, a proto nestačí ani, že stížnost dovolací spolupodepsali na znamení svého souhlasu matka a sourozenci osoby, za mrtvou prohlášené.

Čís. 2044.

V dražebním řízení dle § 352 ex. ř. platí co do přípustnosti opravných prostředků předpisy exekučního řádu.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1922, R I 1343/22.)

V dražebním řízení o zrušení spoluvlastnictví potvrdil rekursní soud usnesení prvního soudu, jímž byly schváleny dražební podmínky. Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.